

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Kateřina Michálková:

Turecko jako mediátor izraelsko-palestinského konfliktu: analýza dosavadní role a potenciálu do budoucna

Turecko je příkladem aktéra, který ve vztahu k izraelsko-palestinskému konfliktu hraje spíše sekundární roli, případně působí ve skrytu (jak by bylo možné konstatovat o někdejší izraelsko-turecké vojenské spolupráci). Přestože však roli mediálně sledovaného zprostředkovatele tradičně sehrávají USA a v souvislosti s nedávným vývojem také tzv. kvartet (USA, OSN, EU a Rusko), představuje turecká mediace zajímavou alternativu. Dekády trvající kontakty s Izraelem vyvážené ‚muslimskou identitou‘ a existujícími kontakty s palestinskými organizacemi k tomu poskytují přinejmenším hypotetický základ. Jako relativně málo prozkoumané téma tak poskytuje tato možnost velmi zajímavý předmět analýzy.

Autorka posuzované práce přistoupila k rozboru zkoumané problematiky systematicky a důsledně. Práce je rozdělena do tří hlavních částí: První z nich obsahuje důkladný rozbor existující literatury, z něhož autorka ‚vydestilovala‘ vlastní definici mediace na základě zhodnocení široké škály vymezení různých autorů (která přehledně zachycuje tabulka na s. 11). Vybavena tímto konceptuálním instrumentáři následně představila vlastní analytický rámec, který na základě čtyř následných kroků (definovaných relevantními závislými proměnnými) definuje metodologický postup. Druhá část práce přehledně mapuje vlastní vývoj izraelsko-palestinského konfliktu a zejména turecké snahy o zapojení do jeho zvládnutí, případně řešení. Analytickým jádrem práce je její třetí část, která na základě výše zmíněných konceptů a proměnných identifikuje dosavadní turecké mediační snahy, provádí jejich hodnocení a posuzuje podmínky (úspěšné) mediace v budoucna.

Obecně velmi pozitivní dojem z práce je výsledkem několika vzájemně propojených faktorů. Za prvé se jedná o precizně zpracované konceptuální (spíše než teoretické) východisko, které přímo vede k vymezení jasného metodologického postupu, včetně jeho grafického zpodobnění. Za druhé je třeba zmínit empirickou hodnotu práce, která se opírá o mimořádně obsáhlý soubor použitých zdrojů (viz jejich seznam na konci práce), jež autorka v celém textu velmi intenzivně využívá. Konečně za třetí, autorka precizní zpracování na úrovni konceptuální, metodologické i strukturační doplnila živě psaným textem s jasnými závěry a analytickými postřehy, díky čemuž působí analýza přesvědčivým dojmem suverénně odvedené odborné práce.

Na základě výše uvedené charakteristiky práci logicky **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Praze dne 20. 1. 2015